

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 78. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_309A-txt-shoot-idm2584.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Imidlertid var der og kommet Daab og Christendom til Norden, men længe varede det før den der blev almindelig, thi Christendommen vilde indtage Danmark med apostoliske Vaaben, og dem forstod Ingen paa de Tider ret at handtere. De egenlige Ordets Tjenere: Præster og Biskopper vare blevne saa udviklede i jordiske Sysler og Nydelser, at de som oftest glemde at sørge for Sjælene i deres egne Menigheder, end sige at de skulde bekymre sig om Hedningene i fjerne Lande. En sand Velgjerning mod hele Europa var det 79derfor, at en gudfrygtig Mand, Benedikt fra Nursia,^{*}omt. 450. oprettede et Selskab af Mænd, der aldeles sloge sig fra Verden og anvendte al deres Tid paa aandeligt og legemligt Arbeide, Andagtsøvelser og Næstens Opbyggelse. Disse Mænd kaldtes Munke og deres Boliger Klostre. Vel gik det saa, at Lægfolk, som vilde gjengjælde Munkene deres Forbønner, fristede dem ved rige Gaver til at vende deres Hu og Sind fra Himlen til Jorden; men inden saadant skedte var dog meget Godt udrettet, og der fandtes stedse mellem de Vanslægtede nogle gudfrygtige Mænd, som ved at stifte ny Klostre, igjen for en Tid bragte Munkelivet tilbage til sin oprindelige Bestemmelse. At omvende Hedninger maatte være de rette Munkes kjereste Idræt, og de, hvis Borgerskab var i Himlene, kunde ikke ræddes for at gaa Pinsel og Død imøde mellem de grumme Vantro. Italienske Munke var det som omvendte Irer, Skotter og Angelsaxer, og mellem disse opblomstrede Munkelivet, medens det henvisnede i sit gamle Fædreland. Videnskaberne dyrkedes her med Iver. Engelland frembragte en Mand, hvis Lærdom i hele Aarhundreder opvakde Beundring, nemlig Beda, med Tilnavn den Ærværdige,^{*}Døde 735. og ved en anden: Alcuin hvem Karl den Store kaldte over til Frankrig, begyndte de paa Fastlandet indsovne Videnskaber igjen at opvaagne.